

ט רבן יוחנן בן זבאי קבל מהלל ומשמאי. ^{אוצר החכמה} ט אל תחזיק טובה לעצמך. הוא היה אומר, אם למדת תורה הרבה, אל תחזיק טובה לעצמך, כי לכך נוצרת: ^{אוצר החכמה} י חמשה תלמידים היו לו לרבן יוחנן בן זבאי, ואלו הן, רבי אליעזר בן הרקנוס, רבי יהושע שהתנה הקצ"ה עם מעשה בראשית שאם אין מקצלין ישראל את התורה יחזיר העולם למוהו וזכוה ^{היה} נמלא עכשיו שחוצה גדולה מוטלת עליו ולא צטוצה הוא עושה: ^{אוצר החכמה} י הוא היה מונה שבחן. רבן יוחנן בן זכאי ולפי שתלמידיו היו קוראים בשמו אליעזר יהושע וכו':

החסיד יעב"ץ

שהיו בולעים איש את רעהו ונמצא התכלית בטל מאליו. ולפי שסבת התאווה יותר מצויה הפליג בשמירתה:

ט רבן יוחנן. אם עשית תורתך הרבה. בחן דברו שלא אמר אם עסקת בתורה הרבה. כי לא המדרש הוא העיקר אלא המעשה, ולז"א אם עשית תורתך ברבוי כמו שלמדת וקיימת ויסרת רבים, ובזה רב זכותך כמ"ש הכתוב (דניאל יב) ומצדיקי הרבים ככוכבים. אל תחזיק טובה לעצמך, אלא להקב"ה שהשגיח בך כמו זו ההשגחה הנפלאה. ואמר זה לפי שנתבאר לו מדברי הלל ע"ה שזו היא ההצלחה לא זולתה וכמו שפירשתי למעלה, וזה ענין דברו כי לכך נוצרת, ואם כן אשריך שראית עולמך בחיך. ובמאמר ה' אורי וישעי כתבתי ענין נאה בס"ד יעויין משם:

י חמשה תלמידים. קודם שאפרש אקדים הקדמה אחת מקפת בכל מה שכללו השבחים האלה ומה אמר להם צאו וראו איזו היא דרך טובה ודרך רעה, וכן הג' דברים שאמר כל אחד ואחד עד סוף הפרק, כי הכל דרוש אחד, וזו היא ההקדמה. אמר למעלה כי לכך נוצרת, ראה עכשיו לסדר כל

שמפורש באותו מעשה של אותה המטרונא עם ר' יוסי. ^{אוצר החכמה} מרבה שלום למטה, כי העני לא יארוך לעשיר, אבל יאהבנו למעלה, כי הוא מתרעם על הש"י (איוב ג) למה יתן לעמל אור וחיים למרי נפש, וזהו (ישעיה כז) שלום יעשה לי ממש. ושם טוב הפך הכשפים. ולפי שתועלת הנשים להרבות בנים שימשך שמו, אמר כי קנה שם טוב קנה לעצמו, ואין כן הבנים כי הוא משותף עם אחר בהם, וכתיב (ישעיה נז) ונתתי להם בביתי ובחומותי יד ושם טוב מבנים ומכנות. ולפי שהזכיר ה' מעלות ולא יותר והיה מוכרח לעשות כן לפי שזכר ה' כנגד ה', אמר דרך כלל כמה מעלות טובות לדרך החיים אשר לא יספרו מרוב, ודרך כלל קנה לו דברי תורה קנה לו חיי העולם הבא. והיה ראוי לומר עסק בדברי תורה. וי"ל אם קנה אותם בממונו שהחזיק בעלי תורה. ד"א שיקנה אותם בנפשו קנין אשרי מי שבא לכאן וכו'.

יתברך המשגיח האמתי לעד כי שם טבע ההכנה שתפסד ברבוייה כתאווה והנכסים, שאל"כ היה נפסד העולם בכללו ההכנה והתכלית, והיו רודפים אחרי ההכנה עד

בְּחֶנְנִיהָ, רַבִּי יוֹסִי הַכֹּהֵן, רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן־נְתַנְאֵל,
וְרַבִּי אֱלִיעֶזֶר בֶּן־עֶרְדִּי. הוּא הָיָה מוֹנֶה שְׁבָחָן. רַבִּי
אֱלִיעֶזֶר בֶּן־הֶרְקֵנוֹס, בּוֹר סוּד שְׁאִינוֹ מְאִבֵּד טָפָה.
רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־חֲנִנְיָה, אֲשֶׁרִי יוֹלְדָתוֹ. רַבִּי יוֹסִי
הַכֹּהֵן, חָסִיד. רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן־נְתַנְאֵל, יֵרָא חֲטָא.
וְרַבִּי אֱלִיעֶזֶר בֶּן־עֶרְדִּי, כְּמַעֲיֵן הַמֶּתְגַּבֵּר. הוּא הָיָה
אוֹמֵר, אִם יִהְיוּ כָּל חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל בְּכַף מְאֻזְנִים,
וְאֱלִיעֶזֶר בֶּן־הֶרְקֵנוֹס בְּכַף שְׁנִיָּה, מְכַרֵּעַ אֶת כָּלָם.
אָבָא שְׁאוּל אוֹמֵר מִשְׁמוֹ, אִם יִהְיוּ כָּל חֲכָמֵי
יִשְׂרָאֵל בְּכַף מְאֻזְנִים וְרַבִּי אֱלִיעֶזֶר בֶּן־הֶרְקֵנוֹס אֶף
עִמָּהֶם, וְרַבִּי אֱלִיעֶזֶר בֶּן־עֶרְדִּי בְּכַף שְׁנִיָּה, מְכַרֵּעַ
אֶת כָּלָם: 1234567

בור סיד שאינו מאבד טפה.
דמיונו כהקיר צור מימיו לפי
שטח צמיד כל סביבו ואין נזלעין
מימיו כך הוא לא ישכח דבר
אחד מלימודו: אשרי יולדתו.
שהיה צקי צכל דבר למוד דיוען
וקרוב למלכות. ואני שמעתי לפי
שהיא גרמה לו שיהיה חכם
שכל הימים שעברתו אמו היתה
מחזרת צכל יום על ס"ד צמי
מדרשות שהיו צעיר ואומרת להם
צנקשה מכס צקשו רחמים על
העצור הזה שיהיה חכם, צגמ'
ירושלמי: מעין המתגבר. חריף
ומחודד יותר מדאי אצל ר'
אליעזר בן הורקנוס לא היה
חריף כמוהו וסיני ועוקר הרים
סיני עדיף:

החסיד יעב"ץ

בבוקר וגו'. ואחר המעלות הללו יבוא אל
המעלה החמישית וישב על כסא שלמותו
הוא ובניו כל הימים, ותתמיד נפשו במעלה
הנכבדת הזאת. וקדוש כזה כבר ראה עולמו
בחיינו ולכך נוצר, ועליו הכתוב אומר (ישעיה
מט) ישראל אשר בכך אתפאר. ולא הגיע אדם
למעלה הזאת עד שבא יעקב אבינו ע"ה, וכמו
שנפרש בסוף הדרוש הזה אם יגזור השם.
והאדון רבן יוחנן בן זכאי עיין בתלמידיו
ומצאו בהן אלו חמש המעלות, ונתיחד כל
אחד במעלתו:

וזה דקדוק המאמר הוא היה מונה שבחן,
ולא היה ראוי שיאמר אלא היה מספר
או מגיד מה ענין אומרו מונה, אבל רמז
שמנה המדות הראויות להמצא בשלם ומצאן
בהם, (חגיגה יד) ואמר להם אשריכם בני. כך
ראיתי בחלומי אני ואתם היינו מסובים על

השלמיות שראוי להמצא בשלם שבשלמים
והוא תכלית הבריאה. וכאשר חקרנו עליהם
מצאנום חמש:

ה' היא החכמה. ועיקר למודו קודם שישא
אשה, אמרו חז"ל (קידושין לא) וכי רחים
בצוארו ויעסוק בתורה. ב' אחר שנשא אשה
יהיה משאו ומתנו בנחת עם הבריות, ועליו
הכתוב אומר (צפניה ב) שארית ישראל לא
יעשו עולה. ג' אחר שיוליד בנים צריך להכנס
לפנים משורת הדין בכל מעשיו שמא טרדות
בניו ובנותיו יטוהו מן הדרך. ד' אחר שיגדלו
בניו צריך להיות ירא לנפשו מאד ולהדריכם
לעבודתו ית', כאומרו (בראשית יח) כי ידעתיו
למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו וגו', כי אם
יחטאו בניו יהיה נתפס עליהם אם לא ימתה
בידם וזה נקרא ירא חטא, כמו שנקרא איוב
בהיות זה משפטו. כאומרו (איוב א) והשכים

ואינם מעלים על לבם צדקתם כלל כי שבו להם טבע שני, כאומרו לכך נוצרת:

וְלִזְוֹן המעלה הגיע אברהם באותו המעמד הנכבד ולא הרהר כלל אבל סבר וקבל שמא גרם החטא (חגיגה יד:). ולא עלו צדקותיו על לבו כלל. ונאמר לו (בראשית כג) עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה, ויעקב אבינו ע"ה אמר (שם לב) קטונתי מכל החסידים. ואל זו המעלה רמז בכאן באומרו ירא חטא, ור' פנחס בן יאיר רמז בראשית מעלותיו הזריזות והיא המעלה הראשונה. ואחר שרמז כל המעלות זכר יראת חטא:

רבי אליעזר בן ערך. עלה לרום המעלות ונתדבק בבוראו דבוק אמתי, ולכן היה מעין המתגבר שלא יכזבו מימיו, היא המעלה החמישית. אלה המעלות הנפלאות כל אחת גוררת חברתה, החכמה גוררת עין טובה, והעוין בעין טובה יהיה חבר טוב, ומזה יבוא למדת החסידות, כי ירגיל נפשו להיטיב לכל העולם ויקנה שם טוב, ומשם אל יראת חטא, וזהו הרואה את הנולד, וכמו שאפרש. וזה הקדוש שהגיע לאלה כבר הוא מעין המתגבר, כי הוא כלל למי שנתקבצו אליו כל ארבעתם והתמיד בהם. נמצאו המעלות הה' בתמידות עם כל אחד ואחד. **וצריך שתדע כי אלה האנשים כולם היו כלולים מחמשת המעלות הנזכרות. אלא שנתחד כל אחד במעלתו אשר ממנה היתה התחלת שלמותו, כי כל הנחלים הולכים אל הים הגדול הים המתגבר, וכמו שנפרש, וקרה להם החלוקה מצד מזגיהם. ולבררם וללבנם, אמר להם צאו וראו בדבר והפכו לדעת את אשר בלבכם אם היו מוטבעים באותם התכונות אשר ספר מהם. ולזה נמצאו מאמריהם מיוסדים על אדני פז מדותיהם:**

הר סיני ונתנה עלינו בת קול מן השמים עלו לכאן עלו לכאן טרקלין גדולים מוכנים לכם, ועליכם נאמר ראיתי בני עליה והנם מועטים. וזה המאמר ראיה למה שפירשתי במלת מונה, לפי שבהם היה שלמות התורה, ראה שהיו מסובים על הר סיני ששם נתנה התורה, ולכן אמר להם עלו:

ורבינו יונה אמר שבא לתרץ מה שהוקשה לקצת איך היה מספר שבחן והרי אמרו ז"ל (קידושין יח) לעולם אל יספר אדם בשבחיו של חברו, ולזה אמר כי לא ספר לאדם אלא היה מונה בינו לבין עצמו. ולזה שמח ר' יוחנן כשמצא בתלמידיו מנין מעלות התורה. ועתה אגיד שבחן:

רבי אליעזר בן הורקנוס בור סוד. נתייחד בחכמה. יהושע בן חנניה קנה השנית. אמרו ז"ל (יומא פו) בזמן שאדם עוסק בתורה ומשאו ומתנו בנחת בשוק עם הבריות מה הבריות אומרות ברוך שזה ילד ברוך שזה גדל אשרי רבו כו', יוסי הכהן נתייחד בשלישית חסיד. שמעון בן נתנאל ברביעית ירא חטא. וצריך שתדע שיראת חטא מעלה גדולה מאד. ור' פנחס בן יאיר מנאה אחר הענוה, אמר קדושה מביאה לידי ענוה, ענוה מביאה לידי יראת חטא, ונאמר באברהם אחרי הפעל הנכבד ההוא (בראשית כג) עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה. שמא תאמר הרי אמר התנא אין בור ירא חטא ולא עם הארץ חסיד, נראה שהחסידות גדולה מיראת חטא, אני אשיבך מלין. שני מיני יראה הם. הא' מצד העונש והוא בשעת מעשה, ועל זה אמר אין בור ירא חטא אשר לא ידע להזהר. הב' מעלה גדולה לא נמצאת זולתי בשלמים מאד העובדים מאהבה גמורה ע"מ שלא לקבל פרס, והם יראים שלא יגרום החטא. כי זוכרים חטאיהם

יא שכן טוב. יותר טוב מחצר
טוב ששכנו רואהו כל שעה ציוס
וצלילה ולומד ממעשיו: אחד
הלוח מן האדם כאלו לוח
מן המקום. מאחר שהמקום
עמיד לפרוע לו למלוה שנאמר
חונן ונומן. נ"א ונדיק חונן זה
הקצ"ה שהוא נדיק חונן ונומן לו
למלוה ומדהזכיר שמו של הקצ"ה
גבי הלואה מכלל דחשיב כאלו
לוח מן המקום: המקום. הוא
מקומו של עולם וכן הוא אומר
ומתחת זרועות עולם אצל העולם
לא יכילנו שנאמר השמים ושמי
השמים לא יכלכלוך: לב טוב.
יהא לו צכל דבר ולא יצא לידי
תקלה לעולם:

יא אמר להם, צאו וראו איזו היא דרך ישרה
שידבק בה האדם. רבי אליעזר אומר, עין טובה.
רבי יהושע אומר, חבר טוב. רבי יוסי אומר, שכן
טוב. רבי שמעון אומר, הרואה את הנולד. רבי
אלעזר אומר, לב טוב. אמר להם, רואה אני את
דברי אלעזר בן-ערך מדבריהם, שבכלל דבריו
דבריהם. אמר להם, צאו וראו איזו היא דרך
רעה שיתרחק ממנה האדם. רבי אליעזר אומר,
עין רעה. רבי יהושע אומר, חבר רע. רבי יוסי
אומר, שכן רע. רבי שמעון אומר, הלוח ואינו
משלם. אחד הלוח מן האדם, פלוח מן המקום
ברוך הוא, שנאמר לוח רשע ולא ישלם, וצדיק
חונן ונומן. רבי אלעזר אומר, לב רע. אמר להם,
רואה אני את דברי אלעזר בן-ערך מדבריהם,
שבכלל דבריו דבריהם:

החסיד יעב"ץ

זכירה, חדוד. והמעשה גם כן צריך ב', יראה
למצות לא תעשה, חסידות למצות עשה.
גמילות חסדים משאו ומתנו בנחת עם הבריות,
והנה מנה ר' יוחנן בתלמידיו אלה חמשת
מדות ומצאן, ר' אליעזר ור' אלעזר בתורה,
ר' שמעון במצות לא תעשה, ר' יוסי במצות
עשה, ר' יהושע בגמילות חסדים, וכולם היו
כלולים:

יא אמר להם. ר' אליעזר אומר עין
טובה. ענינו שיראה בריותיו ית'
כולם בעין ההדור והחמלה, וזה נמשך לו
מחכמות אשר בהם. ובמאמר אל תהי בז לכל
אדם אפשר בעז"ה:

ופירש רבינו יונה ז"ל ענין אומרו איזו
היא דרך ישרה שידבק בה האדם,
בכל המדות הטובות והישרות יש להדבק,
אלא ר"ל במדה אחת להיות בה שלם לעולם,
כי טוב לאדם לאחוז במדה אחת לעולם
בשלמות ונקל אליו להשיג ממנה המדות
החשובות כולם, מהיות בן כמה מדות ואינו
שלם באחת מהן. אלה דברי השלם רבינו יונה
ז"ל, והעיר על מה שהייתי צריך לומר, וכן
פירש הרב ז"ל בכולם איך כל אחת כוללת
כל המדות:

ד"א הוא היה מונה. כי שלמות האדם
תורה ועבודה וגמילות חסדים כמו
שאמר הר' ישראל. והתורה צריכה ב' מדות.

רבי יהושע אומר חבר טוב. הורה על מדתו, אשרי יולדתו, משאו ומתנו בנחת עם הבריות. רבי יוסי אומר שכן טוב, וידוע שהשכן הטוב צריך ליכנס לפנים משורת הדין, וא"א להיותו מבלתי מדת חסידות שישכח ההיזקים הבאים לו משכנו ויזכור תועלותיו. ר' שמעון אומר הרואה את הנולד, זה לא יבוא חטא לעולם על ידו, כי אחריתו דרכי מות, ורוב העונות סבתם השכחה שנאמר (תהלים קו) שכחו מעשיו וישכחו עלילותיו. (דברים ח) ורם לבבך ושכחת. ר' אלעזר אומר לב טוב, כל מדותיו ודעותיו של אדם יסודם הלב הטוב. הרי ביארנו לך דבריהם על מה שהקדמנו. וכמעט שלא היו צריכים ביאור, כל אחד דבר כפי מדתו אשר בה שבחו רבו. ור' אליעזר עין טובה מדת ההסתפקות היותו שמח במה שהשפיע לו בוראו הן רב הן מעט בזה העולם כדי להתעסק בתורה, כי מי שיבחין העולם הזה יראה שאינו אלא הכנה לעה"ב ויבזהו ויעשה עיקר מן העיקר, ולזה לא אבד טפה ממה שלמד. ר' יהושע אומר חבר טוב, כי הוא היה יועץ גדול ומטיב לכל אדם, ולכן כל רואיו יאשרוהו כי היה חבר טוב לכל אדם. וראיתי כתוב כי כל הימים אשר היתה אמו מעוברת ממנו היתה הולכת בבתי כנסיות ובבתי מדרשות לדרוש מן החכמים שיתפללו שיהיה חכם וירא חטא, ואולי כי לזה רמז אשרי יולדתו ולא אמר אשרי יולדיו. רבי יוסי. שכן טוב. כי ההרגל מביא לידי בזיון, וכשהיה האדם שכן טוב יורה על החסידות:

רבי אלעזר. לב טוב. לדעתי הוא כדברי הרב רבינו יונה ז"ל שפירש סבלן ענו, שכן מעין המתגבר בא לידי המדה

הזאת, כדתנן נעשה כמעין והוה צנוע וארך רוח ומוחל, כי מרוב שמחתו יבזה עניני העה"ז. וההפרש אשר בין לב טוב לעין טובה, כי העין טובה עושה עיקר מן הטובות האמתיות ולב טוב מבזה לגמרי שאר הטובות, וזה מרוב דבקותו, ועכ"פ דברי ר' אליעזר ור' אלעזר קרובים. וכך אמרו ז"ל (ע"ז כח:) שורייני דעינא בלבא תלי:

ובזה נתרץ יפה השאלה איך יהיו בכלל דבריו דבריהם, כי הענו בכלל כל המדות הטובות. ולשאלה האחרת מה הועיל באומרו איזו היא דרך רעה שפשיטא שידעת ההפכים אחד, נאמר כי אחרי שנסה תלמידיו לראות אם הסכים דעתו בשבחייהם, רצה לדעת אם הם בתכלית השלמות, כי צדקת הצדיק ורשעת הרשע לא תשלם כי אם בשנאתם, כי כאשר ישנא הצדיק את הרשע אז יהיה צדיק גמור, והרשע בשנאו את הצדיק יהיה רשע גמור, כי זה יורה על היותם הפכים כאש והמים, וכבר כתב זה הר"ן ז"ל בפסוק ואיכה אשית, כי זו קללה לאדם יותר מלנחש, ולמה נאמר בקללת הנחש. ותרץ כי להיותו קרוב לטבע האדם לו היה לו חברה עם בני האדם היה חוזר לטבעו הראשון, ועתה באיבתו נחתמה קללתו:

אמר להם. האדם לא יקרא שלם אם לא במאסו ברע ובחרו בטוב, ולא יקרא אדם רחמני אם לא יהיה אכזרי לרשעים, ואם לא כן תהיה רחמנות בלי בחינה שכלית כבהמות, לכן אמר להם בואו וראו איזו היא דרך רעה להכיר מהם שלמותם. הלוח ואינו משלם. אינו רואה את הנולד:

יב הם אמרו שלשה דברים. רבי אליעזר אומר, יהי כבוד חברך חביב עליך כשלך, ואל תהי גוף לבעוס. ושוב יום אחד לפני מיתתך. והוי מתחמם כנגד אורן של חכמים, והוי זהיר בגחלתן שלא תפוח, שנשיכתן נשיכת שועל, ועקיצתן עקיצת עקרב, ולחשתן לחישת שרף, וכל דבריהם בגחלי אש:

יב הם אמרו שלשה דברים. כל אחד מאלו ה' תלמידים: יהי כבוד חברך חביב עליך כשלך. אימתי בזמן שלא תהא נח לבעוס: ושוב יום אחד לפני מיתתך. הרי שניה כלומר בכל יום גשה תשובה דשמה למחר אתה מת: ושלישי הוי מתחמם כנגד אורן. שתשמע לדבריהם: והוי זהיר שלא תפוח. שלא תענש על ידם

אם תעבור על דבריהם: השועל הזה שיניו דקות ועקומות וקשה נשיכתו משאר נשיכה ועקרב מטיל ארס מן העוקץ ונחש שרק צפוי בלע"ז שיפלא"ר כדרך שעושין אוזנים הללו זה לזה ושורף האדם בארס שלו כלומר בכל ענין הם מוזיקים לעובר על דבריהם: ואף קלות שצקלות כי פורץ גדר של חכמים כגון ייחוד של פנויה שקתם אשה נדה היא שנאמר תהיה צנדמה עד שתבא צמים וחכמים גזרו אף אם טבלה שהרי גזרו על ייחוד פנויה לא שנא טהורה ולא שנא טמאה:

החסיד יעב"ן

תמצא זה המאמר נובע ממדתו ע"ה שהיא עין טובה. וזה שהעויין את האנשים בעין רעה ימלא בטנו ממומי האנשים ובמעט סבה כאובות חדשים יבקע, כאומרו (קהלת ז) כי כעס בחיק כסילים ינוח, שלקלות כעסם ומהירותו כאילו שם תחנונו, א"כ מהירות הכעס מגלה קלון בעליו, אבל מי שהוא קשה לבעוס מורה בנפשו שמעיין הדברים בעין טובה ולכן לא במהרה הוא כועס:

אז"ל (ערובין סה:) בג' דברים האדם ניכר בכוסו בכיסו ובכעסו. ובחן מתיקות דבריהם, כי משתיית הכוס בבת אחת תכיר מה שהוא רגיל לשתות כאילו גרת עמו ימים רבים. בכיסו, כי הרגיל לעשות צדקה היא מזומנת לו. בכעסו, הוא מה שפירשנו, כי מן הנגלה תעמוד על המרירות וכוס התרעלה אשר בקרבו. ולזה היטיבו חז"ל (אבות דר' נתן) את אשר דברו כי הכועס כאילו עובד ע"ז, כי כמו שהמודה בע"ז כופר בכל התורה

יב והם אמרו שלשה דברים. כל אחד דבר על פי מדותיו, ונתן סדר איך תושג מעלתו, וזה לאות על שלמות אלה האלהים:

ר' אליעזר אומר יהי כבוד חברך חביב עליך כשלך. אלו האזהרות כולם הכנה להשגת החכמה, כי קניית החבר סיוע גדול ללמוד התורה כמ"ש וקנה לך חבר, וכמו שאמר בדקדוק החברים, והזהיר בכבוד החברים כי בזה תתמיד חברתם ויהיה להם שכר טוב בעמלם, ובפירוש וקנה לך חבר כתבתי מזה בס"ד. ואומרו אל תהי נוח לבעוס, אצלי לפי שקלות הכעס ומהירותו כפי הטובות אשר קבל מי שעליו הכעס מהכועס, ולכן תגדל לעולם קטטת הקרובים. והש"י מדקדק עם חסידיו כחוט השערה, כי הם אשר קבלו יותר מההצלחה האמתית, ולזה הזהיר אע"פ שתהיה זהיר בכבוד חברך ולא חטאת לו והוא חטא לך, אל תהי נוח לבעוס. וכשתבדוק יפה